

- b. to da se nikakva informacija o pretraživanju osobnih podataka stvarnog vlasnika upisanih u takav registar ne prenosi navedenom stvarnom vlasniku; ili
- c. to da se nijedno ograničenje opsega i dostupnosti predmetnih osobnih podataka ne primjenjuje s obzirom na svrhu njihove obrade?
6. Treba li članke 44. do 50. Opće uredbe o zaštiti podataka, na temelju kojih prijenos osobnih podataka u treće zemlje podliježe strogim uvjetima, tumačiti na način da im se ne protivi to da su takvi podaci stvarnog vlasnika upisani u registar stvarnih vlasnika, uspostavljen u skladu s člankom 30. Direktive 2015/849, kako je izmijenjen člankom 1. stavkom 15. Direktive 2018/84, u svim slučajevima dostupni široj javnosti bez potrebe opravdanja tog pristupa legitimnim interesom i bez ograničenja u pogledu lokacije te javnosti?

- (¹) Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL 2018., L 156, str. 43).
- (²) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL 2015., L 141, str. 73.).
- (³) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravak SL 2018., L 127, str. 2.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2020. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) – CS/Eurowings GmbH

(Predmet C-613/20)

(2021/C 35/51)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CS

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

- Može li štrajk zaposlenika zračnog prijevoznika, na koji je pozvao sindikat radi naplate potraživanja na ime plaća i/ili doprinosa za socijalno osiguranje, predstavljati „izvanrednu okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹)?
- U najmanju ruku, primjenjuje li se to:
 - ako zaposlenici društva kćeri prihvate poziv na štrajk protiv matičnog društva grupacije (Lufthansa AG) kako bi podržali sindikalna potraživanja članova kabinske posade matičnog društva grupacije i,
 - posebice, ako se štrajk u društvu kćeri „osamostali” nakon dogovora unutar matičnog društva grupacije na način da sindikat bez jasnog razloga ustraje u štrajku te ga čak još i proširi, a članovi kabinske posade društva kćeri prihvate taj poziv?
- Je li u svrhu dokaza o izvanrednoj okolnosti dovoljno da stvarni zračni prijevoznik iznese tvrdnju da je sindikat, unatoč tomu što je matično društvo grupacije podmirilo potraživanja, neopravdano ustrajao u pozivu na štrajk i naposljetku ga čak vremenski proširio te tko snosi teret zbog toga što su pojedinosti o okolnostima u vezi s tim ostale nejasne u pogledu činjeničnog stanja?

- Može li štrajk najavljen 18. listopada 2019. za 20. listopada 2019. u vremenu od 5:00 do 11:00 u društvu kćeri tuženika, a koji je naposljetku 20. listopada 2019. u 5:30 spontano proširen do 24:00, predstavljati okolnost koja se više ne može stvarno kontrolirati?
- Jesu li mjere, koje se sastoje od izrade alternativnog reda letenja i nadoknađivanja letova otkazanih zbog pomanjkanja dostupnih članova kabinske posade zamjenskim (charter) letovima, vodeći računa osobito o prekomorskim letovima te razlici između unutardržavnih letova i letova unutar EU-a, primjerene navedenoj situaciji uzimajući u obzir, osim toga, činjenicu da se moralo otkazati samo 158 od ukupno 712 letova koje je taj dan trebalo izvesti?
- Koji su zahtjevi u pogledu tereta dokazivanja tvrdnje stvarnog zračnog prijevoznika da su poduzete sve mjere koje su prihvatljive i razumne s tehničkog i ekonomskog stajališta?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2020. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) – AS
Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Predmet C-614/20)

(2021/C 35/52)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS Lux Express Estonia

Tuženik: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prethodna pitanja

- Treba li slučaj u kojem se svim privatnopravnim poduzetnicima koji u tuzemstvu pružaju usluge komercijalnog linijskog cestovnog, vodenog i željezničkog prijevoza nalaže jednaka obveza da putnike određenih skupina prevoze besplatno (djecu predškolske dobi, osobe s invaliditetom mlađe od 16 godina, osobe s teškim invaliditetom starije od 16 godina, osobe sa znatnim oštećenjem vida kao i pratnje osobi s teškim ili znatnim oštećenjem vida te pse vodiče odnosno pse pomagače osobi s invaliditetom), smatrati određivanjem obveze obavljanja javne usluge u smislu članka 2. točke (e) i članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70?
- Ako je riječ o obvezi obavljanja javne usluge u smislu Uredbe br. 1370/2007: može li država članica u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b) podtočkom i. Uredbe br. 1370/2007 na temelju nacionalnog zakona isključiti pravo na plaćanje naknade prijevozniku za izvršavanje takve obveze?

Ako država članica ima pravo isključiti plaćanje naknade prijevozniku, u kojim to okolnostima može učiniti?

- Dopušta li se člankom 3. stavkom 3. Uredbe br. 1370/2007 da se iz područja primjene te uredbe isključe opća pravila za određivanje maksimalne tarife za skupine putnika koje nisu skupine koje se navode u tim pravilima?

Vrijedi li obveza obavještanja Europske komisije u skladu s člankom 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i u slučaju kad se općim pravilima za određivanje maksimalnih tarifa ne predviđa nikakvo plaćanje naknade prijevozniku?